

[J. S. Foget.]

dette eller hint vil virke rigtigt eller ikke. Naar jeg som Ordfører for vort Parti i Dag skal udtale mig om vor Stilling, maa det naturligvis blive den, at vi i store Træk maa have Tiltro til, at de, som har udarbejdet Forslagene, ogsaa ved, at de er udarbejdet saadan, at de vil virke heldigst muligt.

Jeg ser udmærket godt det fuldt retfærdige i, at Barnet skal have Ret til at bære Faderens Navn, ihvorvel det jo kan medføre visse Vanskeligheder. Disse Vanskeligheder bestaar, saa vidt jeg kan se, deri, at en eller anden socialt fremragende Mand ikke ønsker, at hans uægte fødte Børn skal bære hans Navn. Jeg mener dog, at der her er noget, der hedder „Adel forpligter“, og naar en Mand er saa fremragende, at han ikke ønsker sit Navn benyttet saaledes, saa maa han ogsaa vide, at han maa opføre sig, som det passer sig for den Stand, han tilhører.

Det, der efter min Mening er det afgørende, er, om man kan være tilstrækkelig sikker paa at kunne fastslaa Paterniteten. Er man i alle Tilfælde sikker paa, at det er den rigtige Fader, man har udpeget? Det er det, jeg er bange for at man ikke er.

Jeg ser, at der i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab § 14 er anført en Bestemmelse om, at alle eventuelle Fædre skal betale fuldt ud. Heri erkender man altsaa, at man ikke i alle Tilfælde er i Stand til at udpege den bestemte Fader, og det giver efter min Mening et vist Risikomoment. Derfor synes jeg, det vil være vanskeligt at lovgive om, at disse Fædre alle sammen skal betale i Forhold til deres Indtægter. (Justitsministeren [Steincke]: Det skal de heller ikke). Det glæder mig.

Der findes en Bestemmelse om, at naar en Moder til et Barn gifter sig, og dette Barn har faaet udpeget forskellige Fædre, skal de øvrige eventuelle Fædre alligevel fortsætte med at betale. Jeg er ikke sikker paa, at dette vil være helt rigtigt. Jeg synes jo dog, at i det Tilfælde en eventuel Fader har erklæret, at han vil overtage Pligterne som Fader, at han vil gifte sig med Moderen og antage Barnet som sit Barn, og naar han i saa Fald har overtaget alle de Pligter, som kan paahvile en Fader, maa heraf følge, at man fritager alle de øvrige eventuelle Fædre for Pligter.

Hovedspørgsmaalet er imidlertid at faa de uægtefødte Børn ligestillet med de ægtefødte, og her er det efter min Mening først og fremmest Hjemmet, det gælder om. De Børnehjem, som i mange Tilfælde er traadt i Stedet for det virkelige Hjem, virker

sikkert saa godt, som de efter de givne Regler kan. Jeg har haft Lejlighed til at se enkelte af disse. Men jeg vil dog sige, at jeg tror, man her kunde yde en noget større Indsats, eventuelt ved Ansættelse af mere Personale, idet det er mit Indtryk, at man paa de forskellige Børnehjem har for lidt Hjælp, og at Børnene derfor bliver behandlet mere en masse. Jeg har haft Lejlighed til at konstatere, at Børn, som er opdraget paa saadanne Børnehjem, i mange Tilfælde staaar tilbage for Børn, som er opdraget i virkelige Hjem, selv saadanne Børn, der havde de naturlige Betingelser for at være lige vdt.

Jeg kunde ønske, at det i § 20 i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab blev præciseret meget stærkere, at Faderen har Pligt til eventuelt gennem Bidrag til Barnemoderen at sørge for, at Børn, som han er Fader til uden for Ægteskab, faar en tilsvarende Opdragelse og Uddannelse som Børn født i Ægteskab. Hvad hjælper det at give Barnet Arveret, hvis det ikke faar Mulighed for at udnytte denne Arveret? Jeg tager det Eksempel, at et Barn straks efter Fødselen kommer paa et Børnehjem og lever der, til det er færdigt med Skolen i 14 Aars Alderen, og saa smides ud i den Verden, vi nu engang har, og kommer ud i Arbejdsløshed og hvad dermed kan følge, i det hele taget frister den Skæbne, som mange uægte Børn har maattet friste. Naar det saa en skønne Dag arver en hel Del Penge, staaar det fuldkommen uden Forudsætninger for at kunne anvende disse Penge.

Jeg mener derfor, at man burde lægge meget stærkere an paa, at den Fader, der har et uægte Barn, og som har Evne dertil, ogsaa skal bidrage til, at dette Barn bliver oplært saa godt, som det overhovedet er muligt, og i hvert Fald ikke i saa Henseende kommer til at staa tilbage for de ægtefødte Børn. Det er min Overbevisning, at man ved at give et Barn en god Skoleundervisning, ved at oplære det fagmæssigt saa godt som muligt, giver det en større Formue, end ved at lade det skotte sig selv i den Tid, hvor det kunde lære noget, og bagefter give det en Klat Penge, som det ikke har Grundlag for at kunne udnytte paa bedst mulig Maade.

Undergrunden for alle disse Overvejelser er imidlertid, som jeg før sagde, Hensigten om at stille uægte Børn lige med ægte, og jeg synes, at det er godt, at der er indført Værge for Barnet, idet dette maa kunne afvende, at Kvinder ligefrem gør sig det til Erhverv at føde uægte Børn. Noget ganske andet er, at man efter min